

ຕາ ເກົກວິລໍ ເກຣສສ ດົມມັກດຳ ສູງຕາ ປລືທີຕາ ປຸງຈີ ວຸດຕະຮາສຸກສເຕີທີ ດົມມູນຸ້ອໍ ອກສູ ແລ້ວ

ໃນວັນທີ່ (ວ. ພົມງ. ທ.) ເທົ່ານັ້ນ ພັກແລ້ວ ທີ່ຈຶ່ງຈາເປັນຄຣືອງກລ່າວທີ່ຈະຮ່ວມ ຂອງພະເກະຮະ ເລື່ອມໄສແລ້ວ ໄດ້ກະທຳແລ້ວ ທີ່
ການບູ້ຫຼັງຮ່ວມ ດ້ວຍຮ້ອຍແທ່ງຜ້າທ່ານ ທ້າ ၅

ເອເກໂກ ອຸຕູຕຣາສັງໂຄ ປະຈຸສຕານີ ວົມວິທີ ၅

อ. พ้าห์ม ผืนหนึ่ง ๆ ย่อมถึงค่า ซึ่งร้อยแห่งทรัพย์ท้า ท. ฯ

ຕາສົ່ມ ເກຳ ວັດທະນີ ອທິສຸວາ ຮາຊາ ປຸ່ຈຸຂີ “ກຸ້ທີ່ ອູຕະຮາສູງຄາຕີ ໃ

อ. พระราชา ไม่ทรงเห็นแล้ว แม้ซึ่งผ้า ผืนหนึ่ง (ของหมูปิ้ง ท.) เหล่านั้น ตรัสสามาแล้ว ว่า “อ. พ้านั่ม ท. (เมือง) (ณ ที่)
ไหన” ดังนี้ฯ

“ອຍຸສູລ ໂນ ທິນໜາຕີ ໄ

(อ. หลุยส์ ท. กราบfluidแล้ว) ว่า “(อ. พั่วห่ม ท.) อันหนม่อมลั้น ท. ถวายแล้ว แก่พระผู้เป็นเจ้า” ดังนี้ ๆ

“ເຕັນ ສພເພ ດທິຕາຕີ ລ

(อ. พระราชา ตรัสถามแล้ว) ว่า “(อ. พ้าห่ม ท.) ทั้งปวง (อันพระผู้เป็นเจ้า) นั้น รับแล้ว (หรือ)” ดังนี้ ฯ

“ອາມ ດහີຕາຕີ ၅

(อ. หญิง ท. กราบಥูลแล้ว) ว่า “เพคະ (อ. ผ้าห่ม ท. ทึ้งปวง) (อันพระผ้าเป็นเจ้า หนัน) รับแล้ว” ดังนี้ ฯ

ราชা เกร ឧបសកម្មពុំវា តាតិ ឧច្ចាសការណ៍ ទិន្នន័យ ប្រជុំពុំវា តាតិ ទិន្នន័យរូប តារេន គិតរូប ស្ថាបា
“អ្នក រាយ ឥឡូវ ធម្មុតិ ធម្មុតិ (P56) វត្ថានិ, ខេត្តកោហិ កី ក្រិសត្វាគិ ប្រជុំ ។

อ. พระราชา เสด็จเข้าไปหาแล้ว ซึ่งพระกระ ตรัสถามแล้ว ซึ่งความที่แห่งผ้าห่ม ท. เป็นผ้า (อันหลุing ท.) เหล่านั้น ถวายแล้ว ทรงสดับแล้ว ซึ่งความที่ (แห่งผ้าห่ม ท.) เป็นผ้า (อันหลุing ท.) เหล่านั้น ถวายแล้วด้วย ซึ่งความที่ (แห่งผ้าห่ม ท.) เป็นผ้าอันพระกระรับแล้วด้วย ตรัสถามแล้ว ว่า “ข้าแต่ท่านผู้เจริญ อ. ผ้า ท. เป็นผ้ามากเกิน (ย่อมเป็น) มีใช่หรือ, (อ. ท่าน ท.) จักรรทำ ซึ่งอะไร (ด้วยผ้า ท.) อันมีประมาณเท่านี้” ดังนี้ ๆ

“ອມໜັກກຳ ປໂທນການ ດຄນທີ່ຕົວາ ເສດານີ ທິດມູນຈົ່ວຮາກນໍ ທສສາມີ ມහາວ່າຫຼາຍ

(อ. พระกระ ถาวรประพรแล้ว) ว่า “ดูก่อนมหาบพิตร (อ. อาทิตย์ภาพ) รับแล้ว (ชื่นผ้า ท.) อันเพียงพอ แก่อาทิตย์ภาพ ท. จักถาวร (ชื่นผ้า ท.) อันเหลือ (แก่ภิกษุ ท.) ผู้มีจีวรอันเก่าแล้ว” ดังนี้ ฯ

“ເຕ ອັດຕໂນ ປຸ່ງານຈົວການີ ກີ ກຣິສຸສນຸຕືຕິ ພ

(อ. พระราชา ตรัสถามแล้ว) ว่า “(อ. กิกชุ ท.) เหล่านั้น จักกระทำ ซึ่งจิวรอันน่าก่ำ ท. ของตน ให้เป็นอะไร” ดังนี้ ฯ

“ชินโนตรจีวรานิ ทสุสุนตีติ ฯ

(อ. พระ gere ถวายพระพรแล้ว) ว่า “(อ. ภิกขุ ท. เหล่านั้น) จักถวาย (แก่ภิกขุ ท.) ผู้มีจีวรอันเก่าแล้วกว่า” ดังนี้ ฯ

“เต อตุตโน ชินโนจีวรานิ กี กริสุสุนตีติ ฯ

(อ. พระราชา ตรัสตามแล้ว) ว่า “(อ. ภิกขุ ท.) เหล่านั้น จักกระทำ ซึ่งจีวรอันเก่าแล้ว ท. ของตน ให้เป็นอะไร” ดังนี้ ฯ

“ปจจุตุธรรมานิ กริสุสุนตีติ ฯ

(อ. พระ gere ถวายพระพรแล้ว) ว่า “(อ. ภิกขุ ท. เหล่านั้น) จักกระทำ (ซึ่งจีวรอันเก่าแล้ว ท.) ให้เป็นผ้าเป็นเครื่องปูปลาด” ดังนี้ ฯ

“ปุราณปจจุตุธรรมานิ กี กริสุสุนตีติ ฯ

(อ. พระราชา ตรัสตามแล้ว) ว่า “(อ. ภิกขุ ท. เหล่านั้น) จักกระทำ ซึ่งผ้าเป็นเครื่องปูปลาดอันเก่า ท. ให้เป็นอะไร” ดังนี้ ฯ

“ภุมมตุธรรมานิ กริสุสุนตีติ ฯ

(อ. พระ gere ถวายพระพรแล้ว) ว่า “(อ. ภิกขุ ท. เหล่านั้น) จักกระทำ (ซึ่งผ้าเป็นเครื่องปูปลาดอันเก่า ท.) ให้เป็นผ้าเป็นเครื่องปูปลาดซึ่งพื้น” ดังนี้ ฯ

“ปุราณภุมมตุธรรมานิ กี กริสุสุนตีติ ฯ

(อ. พระราชา ตรัสตามแล้ว) ว่า “(อ. ภิกขุ ท. เหล่านั้น) จักกระทำ ซึ่งผ้าเป็นเครื่องปูปลาดซึ่งพื้นอันเก่า ท. ให้เป็นอะไร” ดังนี้ ฯ

“ปathaปุณนานิ กริสุสุนตี มหาราชาติ ฯ

(อ. พระ gere ถวายพระพรแล้ว) ว่า “ดูก่อนมหาบพิตร (อ. ภิกขุ ท. เหล่านั้น) จักกระทำ (ซึ่งผ้าเป็นเครื่องปูปลาดซึ่งพื้นอันเก่า ท.) ให้เป็นผ้าเป็นเครื่องเช็ดซึ่งเท้า” ดังนี้ ฯ

“ปุราณปathaปุณนานิ กี กริสุสุนตีติ ฯ

(อ. พระราชา ตรัสตามแล้ว) ว่า “(อ. ภิกขุ ท. เหล่านั้น) จักกระทำ ซึ่งผ้าเป็นเครื่องเช็ดซึ่งเท้าอันเก่า ท. ให้เป็นอะไร” ดังนี้ ฯ

“ขณฑาขณฑิก โภคุณตัว ມตุติกาย มหาทิตัว ภิตติ วิลิมบิสุสุนตีติ ฯ

(อ. พระ gere ถวายพระพรแล้ว) ว่า “(อ. ภิกขุ ท. เหล่านั้น) ทุบแล้ว (กระทำ) ให้เป็นของมีท่อนห้อยและห่อนให้ญี่ ขยายแล้ว ด้วยดินเหนียว จักฉบับ ซึ่งฝ่า” ดังนี้ ฯ

“ภานเต เอตุตاك กาตัวปี อยยาน ทินนานิ น นสุสุนตีติ ฯ

(อ. พระราชา ตัวสัตว์ตามแหล่ง) ว่า “ข้าแต่ท่านผู้เจริญ (อ. ผ้า ท.) อัน (ยันบุคคล) ถวายแล้ว แก่พระผู้เป็นเจ้า ท. ย่อ้มไม่เลียหาย แม้พระกระทำ (ซึ่งกรรม) อันมีประมาณเท่านี้ (หรือ)” ดังนี้ ฯ

“อาม มหาราชติ ฯ

(อ. พระเถระ ถวายพระพรแล้ว) ว่า “ดูก่อนมหาพิตร ขอถวายพระพร (อ. อ่าย่างนั้น)” ดังนี้ ฯ

ราช ปสนโน อปนานิ ปณจ วตุตานิ อาหาราเปตุว่า เครสส ปามุเล จปapeลิ ฯ

อ. พระราชา ทรงเลื่อมไสแล้ว (ทรงยังบุคคล) ให้นำมาแล้ว ซึ่งร้อยแห่งผ้า ท. ห้า เหล่าอื่นอีก (ทรงยังบุคคล) ให้วางไว้แล้ว ณ ที่ใกล้แห่งเท้า ของพระเถระ ฯ

เกร์ กิร ปณจสคุณนิกานิ วตุตานิ ปณจสตภากเคน ปามุเล จเปตุว่า ทินุนานิ ปณจสตภกุชตตุ ลกิ, สหสสคุณนิกานิ วตุตานิ สหสสภากเคน ปามุเล จเปตุว่า ทินุนานิ สตสหสสภกุชตตุ ลกิ, สตสหสสคุณนิกานิ วตุตานิ สตสหสสภากเคน ปามุเล จเปตุว่า ทินุนานิ สตสหสสภกุชตตุ ลกิ ฯ

ได้ยินว่า อ. พระเถระ ได้แล้ว ซึ่งผ้า ท. อันมีค่าร้อยห้า อัน (อันพระราชา) ทรงวางถวายแล้ว ณ ที่ใกล้แห่งเท้า โดยส่วนร้อยห้า สิบห้าครั้ง ได้แล้ว ซึ่งผ้า ท. อันมีค่าพันหนึ่ง อัน (อันพระราชา) ทรงวางถวายแล้ว ณ ที่ใกล้แห่งเท้า โดยส่วนพันหนึ่ง สิบพันครั้ง ได้แล้ว ซึ่งผ้า ท. อันมีค่าแสนหนึ่ง อัน (อันพระราชา) ทรงวางถวายแล้ว ณ ที่ใกล้แห่งเท้า โดยส่วนแสนหนึ่ง สิบแสนครั้ง ฯ

“เอก” เทว ตีนิ จตุตรา ปณจ ทสาติอาทินา นายน ลทฐาน ปน คณนา นาม นดุติ ฯ

ก็ ชื่อ อ. การนับ (ซึ่งผ้า ท.) (อันอัมพระเถระ) ได้แล้ว โดยนัยมี ว่า “(อ. ผ้า) ผืนหนึ่ง, (อ. ผ้า ท.) สองผืน, (อ. ผ้า ท.) สามผืน, (อ. ผ้า ท.) สี่ผืน, (อ. ผ้า ท.) ห้าผืน, (อ. ผ้า ท.) สิบผืน” ดังนี้เป็นต้น ย่อ้มไม่มี ฯ

ตذاคเต กิร ปรินิพพุเต, เกร์ ສกัลชมพุทีป วิจิตรตัว สพุพวิหารสุ ภิกขูน อดุตโน สนธิกาเนว ปตุตจีวรานิ อทาลี ฯ

ได้ยินว่า ครั้นเมื่อพระตذاคต เสด็จปรินิพพานแล้ว, อ. พระเถระ เที่ยวไปแล้ว ตลอดชุมพุทีปหั้งสิ้น ได้ถวายแล้ว ซึ่งบานตรและจีวร ท. อันเป็นของมืออยู่ ของตนนั้นเที่ยว แก่ภิกษุ ท. ในวิหารหั้งปวง ท. ฯ

มานุทิยา “ยมห โกรಮิ, ต ตذا อหุตัว อภูมถาว ໂහติ; กินนุ ໂຂ ກຣສາມີຕີ ຈິນເຕະຕວາ “ອຕຸເລືສ ອຸປາໂຍຕີ, ຮຸບແນ (P57) ອຸຍຍານກີ່ພໍ ດຈຸນເຕ, ຈູພືບີຕ ສາສນ ປທິນ “ສາມາວຕິຍາ ປາສາທ ດນຕວາ ທຸສລໂກງຈາກາຕເຕລໂກງຈາກາຕານີ ວິວາເປຕວາ ທຸສສານີ ເຕລຈາກູ້ສຸ ເຕເມຕວາ ຄມແກ ເວເຈຕວາ ຕາ ສພຸພາ ເອກໂຕ ກຕວາ ທຸວາຮ ປີທິຕວາ ພົມຢັດກຳ ທຸຕວາ ຖຄຸທິປກາທີ ເຕເຫ ອຸດື ທ່າມໂນ ໂອຕຣິຕວາ ດຈຸນຕູຕີ ฯ

อ. พรหนางมาคันทิยา ทรงดาริแล้ว ว่า “อ. เรາ ຍ່ອມກະරະທຳ (ซึ่งกรรม) ໍີ, (อ. กรรม) ນັ້ນ ໍ່ມີແລ້ວ ແກ້ວອນຍ່າງນັ້ນ ຍ່ອມມີ ໂດຍປະກາອື່ນເຖິງ, (อ. เรາ) ຈັກກະທຳ ອຍ່າງໄຮ່ນວແລ” ดังนี้ (ทรงดาริแล้ว) ว่า “อ. ອຸບາຍ ນັ້ນ ມີອູ້” ดังนี้, ครั้นเมื่อพระราชา เสด็ຈໄປอยู่ ສູ່ທີ່ເປັນທີ່ทรงກິທາໃນພຣວອຖານ ທຣສົ່ງໄປແລ້ວ ซື່ງຂ່າວສາສົນ ແກ່ອາ (ມີອັນເທິ່ງ) ว່າ “(อ. ອາ) ໄປແລ້ວ

สู่ปราสาท ของพระนางสาวมาวดี (ยังบุคคล) ให้เปิดแล้ว ซึ่งเรือนคลังแห่งฝ้าและเรือนคลังแห่งน้ำมัน ท. ยังผ้า ท. ให้เปียกแล้ว ในตุ่มแห่งน้ำมัน ท. พันแล้ว ซึ่งเลา ท. กระทำแล้ว (ซึ่งหญิง ท.) เหล่านั้น ทั้งปวง โดยความเป็นอันเดียวกัน ปิดแล้ว ซึ่งประตู ให้แล้ว ซึ่งยนต์ ในภายนอก ให้อยู่ ซึ่งไฟ ในตำแหน่ง ด้วยประทีปอันเมื่ดาม ท. ขัมลงแล้ว จงไป” ดังนี้ (เป็นเหตุ) ฯ

โถ ป่าสัก อภิรุยหุ โกญจารานิ วิราเปตุว่า วตุถานิ เตลจานีสุ เตเมตุว่า ณมกา เวเจตุมารวี ฯ

(อ. อา) นั้น ขึ้นเฉพาะแล้ว สู่ปราสาท (ยังบุคคล) ให้เปิดแล้ว ซึ่งเรือนคลัง ท. ยังผ้า ท. ให้เปียกแล้ว ในตุ่มแห่งน้ำมัน ท. เริ่มแล้ว เพื่ออันพัน ซึ่งเลา ท. ฯ

อ ณ นำ สามารถตีปมุха อิตติโย “กี เอต จูฟีตติ วานตติโย อุปสุกมีสุ ฯ

ครั้นนั้น อ. หญิง ท. ผู้มีพระนางสาวมาวดีเป็นประมุข กล่าวอยู่ ว่า “ดูก่อนอา (อ. กรรม) นั่น อะไร” ดังนี้ เข้าไปหาแล้ว (ซึ่งนายมาคนที่ยัง) นั่น ฯ

“อุมมา ราชา ทพหกมมตถาย อิเม ณมกา เตลปีลิติกาหิ เวจapeti, ราชโคเห นาม สุยตตทุยตุต ทุชชาน, มา เม សนติเก ໂທ อมมาติ เอว วตุว่า ตา อาศัตตา คพุกา ปะเสตุว่า ทวารานิ ปิทธิตุว่า พหิ ยนตุก ทตุว่า อาทิ โต ปภุจาย อดุคี ทหนูโต โอตติ ฯ

(อ. นายมาคนที่ยัง) กล่าวแล้ว อย่างนี้ ว่า “ดูก่อนแม่ ท. อ. พระราชา (ยังเรา) ย่อมให้พัน ซึ่งเลา ท. เหล่านี้ ด้วยผ้าเก่า อันชั่มแล้วด้วยน้ำมัน ท. เพื่อประโยชน์แก่การกระทำให้มั่นคง, (อ. กรรม) อันอันบุคคลทั้งประกอบดีแล้วทั้งประกอบช้า แล้ว ซึ่งในพระราชวัง เป็นกรรมอันบุคคลรู้ได้โดยยาก (ย่อมเป็น), ดูก่อนแม่ ท. (อ. ท่าน ท.) จงอย่ามี ในที่ใกล้ แห่งเรา” ดังนี้ (ยังหญิง ท.) เหล่านั้น ผู้มาแล้ว ให้เข้าไปแล้ว ในห้อง ปิดแล้ว ซึ่งประตู ท. ให้แล้ว ซึ่งยนต์ ในภายนอก ให้อยู่ ซึ่งไฟ จำเดิม แต่ต้น ขัมลงแล้ว ฯ

สามารถ ตาล โอวาท อทาสิ “อุมาหก อนມตคุเด ส์สาร วิจรณติน เอว อคุคินา ဓ้ายมานาน อตุตภawan พุทธญาณนิป ปริจุเคนโท น สุกโร, อุปปมตตตา ໂທถานิ ฯ

อ. พระนางสาวมาวดี ได้ประทานแล้ว ซึ่งโอวาท (แก่หญิง ท.) เหล่านั้น ว่า “อ. การกำหนด ซึ่งอัตภาพ ท. อันอันไฟใหม่ อยู่ อย่างนี้ ของเรา ท. ผู้ที่ยวไปอยู่ ในสังสาร อันมีที่สุดและเบื้องต้นอันบุคคลผู้ใดตามอยู่รู้ไม่ได้แล้ว เป็นสภาพแม้อันพระพุทธญาณกระทำได้โดยง่าย (ย่อมเป็น) ทำมีได้, (อ. เชอ ท.) เป็นผู้ไม่ประมาทแล้ว จงเป็น” ดังนี้ ฯ

ตา, เคเห ဓ้ายนนเต, เวหนาบริคุหกมมภูจาน มนสิกโรมนติโย, กากิ ทุติยผล, กากิ ตติยผล ปานุณสุ; เตน วุฒิ “ยก สมพุทธา ภิกษุ ปจฉากาตุต ปิณฑปปตปภิกานนตา, เยน ภาควา, เทนุปสงฆ์สุ; อุปสุกมิตรว ภาวนุต ภก วาเทตุว่า เอกม努ต นิลีทีสุ; เอกม努ต นิลินนา โข เต ภิกษุ ภาวนุต เอตทโนจุ ‘อิธ ภานุต รบุโใบ อุเทนสส อุย ยานคตสส อนุเตปุ ททุ, ปบุจ อิฐนีสตานิ (P58) กาลกานิ สามารถตีปมุขาน, ตาล ภานุต อุปเลกาน กา

คติ, ໂກ ອົກສມປຣາໂຍຕີ ຈຳ ‘ສຸມຕະຫຼາດ ກິກຊເວ ອູປາສຶກໂຍ ໂສຕາປ່ນໜາ, ສຸມຕີ ສກທາຄາມືນໂຍ, ສຸມຕີ ອນາຄາມືນໂຍ, ສຸພາ ຕາ ກິກຊເວ ອູປາສຶກໂຍ ອົນປຸພລາ ກາລກຕາຕີ ຈຳ

(ອ. ພູມງົງ ທ.) ເລັກນັ້ນ ຄຮັບເນື່ອຕຳຫັກ (ອັນໄຟ) ໄໝເໝັ້ນຢູ່, ກະທຳໄວໃນໃຈຍູ່ ທີ່ກັມມັງຽນອັນມືກາກກຳທັດຄືອເຂົ້າເຖິງເວທ່າ
ເປັນອາຮມຄົນ, ບາງພວກ (ປຣລູແລ້ວ) ທີ່ຜລທີ່ສອງ, ບາງພວກ ປຣລູແລ້ວ ທີ່ຜລທີ່ສາມ, ເພຣະເທດນັ້ນ (ອ. ດຳ) ວ່າ “ຄຮັບນັ້ນແລ້ວ
ອ. ກິກຊ ທ. ຜູ້ມາກພຣົວມ ຜູ້ກໍວກລັບແລ້ວຈາກບົດທຶນ ໃນກາລກຢາຍທັງແທ່ງກັຕ, ເຂົ້າໄປເຟັ້ນແລ້ວ ໂດຍ - ອ. ພຣະຜູ້ມືພຣະກາຄ
ເຈົ້າ (ຍ່ອມປະທັບອູ່) (ໄດ້ຍ່ວນແທ່ງທຶນ) ໄດ້, - (ສ່ວນແທ່ງທຶນ) ນັ້ນ, (ອ. ກິກຊ ທ.) ຄຮັບເຂົ້າໄປເຟັ້ນ ຖາຍບັນຄມແລ້ວ ທີ່
ພຣະຜູ້ມືພຣະກາຄເຈົ້າ ນັ້ນແລ້ວ ດນ ທີ່ສຸດສ່ວນຂ້າງໜຶ່ງ, ອ. ກິກຊ ທ. ເລັກນັ້ນ ຜູ້ໜັ່ງແລ້ວ ດນ ທີ່ສຸດສ່ວນຂ້າງໜຶ່ງແລ້ວ ໄດ້ກ່າບຖຸລ
ແລ້ວ (ທີ່ດຳ) ນັ້ນ ກະພຣະຜູ້ມືພຣະກາຄເຈົ້າ ວ່າ ‘ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄົງຜູ້ເຈົ້າ ອ. ພາຍໃນແທ່ງບຸງ ຂອງພຣະວາຊາ ພຣະນາມວ່າອຸທ່ານ (ໃນ
ເມື່ອງໂກລັ້ມພີ) ນີ້ ຜູ້ເລີດຈີໄປແລ້ວສູ່ອຸທຍານ (ອັນໄຟ) ໄໝເໝັ້ນແລ້ວ, ອ. ຮ້ອຍແທ່ງທູນງົງ ທ. ທ້າ ອັນມີພຣະນາມສາມາດີເປັນປະມູນ
ເປັນຜູ້ມືກາລະອັນກະທຳແລ້ວ (ຍ່ອມເປັນ), ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄົງຜູ້ເຈົ້າ ອ. ດົດ ຂອງອູປາລືກາ ທ. ເລັກນັ້ນ ເປັນອຍ່າງໄຣ (ຍ່ອມເປັນ),
ອ. ກາບເປັນທີ່ໄປໃນເປື້ອງໜ້າພຣົວມເຂພາະ ເປັນອຍ່າງໄຣ (ຍ່ອມເປັນ) ດັ່ງນີ້ ຈຳ (ອ. ພຣະຜູ້ມືພຣະກາຄເຈົ້າ ຕັ້ງແລ້ວ) ວ່າ ‘ດູກ່ອນ
ກິກຊ ທ. ອ. - (ໃນອູປາລືກາ ທ.) ເລັກນັ້ນໜາ - ອູປາລືກາ ທ. ເປັນໂສດາບັນ ມືອູ່, (ອ. ອູປາລືກາ ທ.) ເປັນສກທາຄາມືນ ມືອູ່, (ອ.
ອູປາລືກາ ທ.) ເປັນອນາຄາມືນ ມືອູ່, ດູກ່ອນກິກຊ ທ. ອ. ອູປາລືກາ ທ. ເລັກນັ້ນ ທັ້ງປວງ ເປັນຜູ້ມືຜລອອກແລ້ວໜາມໄດ້ ເປັນຜູ້ມື
ກາລະອັນກະທຳແລ້ວ (ຍ່ອມເປັນ) ດັ່ງນີ້ ດັ່ງນີ້ (ອັນພຣະຮຣມສັງຄາກກາຈາຍ) ກລ່ວແລ້ວ ຈຳ

ອົບໂຂ ການ ເອຕມຕຸດ ວິທີຕຸວາ ຕາຍໍ ເລາຍໍ ອິມ ອຸທານໍ ອຸທາເນລີ

ຄຮັບນັ້ນແລ້ວ ອ. ພຣະຜູ້ມືພຣະກາຄເຈົ້າ ກຽງກວາບແລ້ວ ທີ່ເນື້ອຄວາມ ນັ້ນ ກຽງເປັນແລ້ວ ທີ່ພຣະອຸທ່ານ ນີ້ ໃນເວລາ ນັ້ນ ວ່າ